

DOSAR NR. [REDACTED]

1000 dec CAB 2108/06.10.2008

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A – CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR.909
ȘEDIȘȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 14.03.2008

Tribunalul constituit din:
PREȘEDINTE: [REDACTED]
JUDECĂTOR: [REDACTED]
GREFIER: [REDACTED]

Dec 307/2009.07

Pe rol soluționarea acțiunii de contencios administrativ formulată de reclamantul [REDACTED], în contradictoriu pârâtele Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTED] și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reclamantul, prin avocat, cu delegație la dosar, pârâta Direcția Finanțelor Publice a Municipiului București, prin consilier juridic care depune delegație la dosar și pârâta Administrația Finanțelor Publice Sector [REDACTED], prin consilier juridic.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța acordă cuvântul pentru propuneri de probe.

Reclamantul, prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar.

Pârâta AFP sector [REDACTED], prin consilier juridic, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri și depune la dosar un set de înscrisuri, reclamantul nesolicitând acordarea unui termen pentru a lua cunoștință de înscrisuri.

Pârâta DGFPMB, prin consilier juridic, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar.

În temeiul art.167 C.proc.civ., instanța încuviințează pentru părți proba cu înscrisuri, apreciind-o pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei.

Pârâta DGFPMB, prin consilier juridic, invocă excepția inadmisibilității capătului de cerere având ca obiect anularea deciziei de impunere. Arată că prin decizia de soluționare a contestației a fost respinsă contestația ca nedepusă în termen, astfel încât nu s-a soluționat pe fond contestația. Precizează că potrivit art.218 C.proc.fiscala, singurul act care poate fi contestat este soluția dată asupra contestației, iar dacă decizia dată în soluționarea contestației ar fi nelegală singura soluție ar fi aceea de a obliga organului fiscal la soluționarea pe fond a contestației.

Reclamantul, prin avocat, solicită respingerea excepției, arătând că este vorba de o nulitate absolută a deciziei de impunere. Precizează că DGFPMB nu trebuia să aplice prevederile codului de procedură fiscală și să respingă contestația ca tardiv formulată.

Pârâta AFP sector [REDACTED], prin consilier juridic, solicită admiterea excepției.

Nemaifiind formulate cereri, instanța acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reclamantul, prin avocat, solicită admiterea acțiunii, fără cheltuieli de judecată. Depune la dosar note scrise.

Pârâta AFP sector [REDACTED], prin consilier juridic, solicită respingerea acțiunii.

Pârâta DGFPMB, prin consilier juridic, solicită respingerea acțiunii. Arată că din actele dosarului rezultă că decizia de impunere pe anul 2006 a fost comunicată în data de

26.04.2006, iar contestația a fost înregistrată în data de 29.06.2006, adică peste termenul de 30 de zile prevăzut de codul de procedură fiscală, astfel că, în mod corect a fost respinsă contestația reclamantului.

TRIBUNALUL,

Deliberand constata urmatoarele :

Prin cererea inregistrata pe rolul Tribunalului Bucuresti- Sectia a-IX-a Contencios Administrativ si Fiscal la data de 03.12.2007 sub nr. ~~0376/22/12007~~ reclamantul ~~0376/22/12007~~ a chemat in judecata parata ADMINISTRATIA FINANTELOR PUBLICE SECTOR 0 BUCURESTI din cadrul ANAF-DGFPMB, solicitand instantei de contencios administrativ ca, prin hotararea pe care o va pronunta, sa dispuna anularea **deciziei de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activitati independente pe anul 2006 pentru suma de ~~315~~ lei RON, avand nr. ~~0376/22/12007~~, emisa de parata.**

In motivarea actiunii, legal timbrate, reclamantul a aratat ca in data de ~~03.12.2007~~ a obtinut de la Primaria Sectorului 0 autorizatia nr. ~~0376/22/12007~~ eliberata in baza legii nr. 30012004 privind autorizarea persoanelor fizice si asociatiilor familiale care desfasoara activitati economice in mod independent, activitatea principala fiind « Transporturi cu taxiul » - cod CAEN 6022, iar in data de 07.09.2005 i s-a eliberat si certificatul de inregistrare de catre Oficiul National al Registrului Comertului in baza autorizatiei Primariei mentionata anterior. Urmare a obtinerii acestor documente, reclamantul s-a adresat Primariei Municipiului Bucuresti- Directia Generala Infrastructura si Servicii Publice - Directia Transporturi, Drumuri si Sistematizarea Circulatiei, in data de 21.09.2005, pentru inscrierea pe lista de asteptare nr. 1- persoane fizice pentru obtinerea Autorizatiei pentru executarea serviciului public de transport in regim de taxi, cu respectarea prevederilor Legii 38/2003 privind transportul in regim de taxi si in regim de inchiriere. Prin adresa nr. ~~0376/22/12007~~/09.08.2007 eliberata de Primaria Municipiului Bucuresti- Directia Generala Infrastructura si Servicii Publice - Directia Transporturi, Drumuri si Sistematizarea Circulatiei s-a mentionat ca de la data obtinerii autorizatiei nr. ~~0376/22/12007~~02.09.2005 eliberata in baza Legii 300/2004 si pana la data de 09.08.2007, reclamantul nu am obtinut autorizatia pentru executarea serviciului public de transport in regim de taxi in baza art.1¹ litera c) din Legea 38/2003, si, mai mult decat atat, conform instiintarii Primariei Sectorului 0 Bucuresti - Directia Autorizare Control, autorizatia nr. ~~0376/22/12007~~02.09.2005 eliberata de aceasta institutie in baza Legii 30012004, a fost anulata in baza dosarului cu nr. ~~0376/22/12007~~13.08.2007 incepand cu data de 13.08.2007, tocmai pentru lipsa autorizatiei de transport. Ca atare, s-a aratat ca autorizatia de transport nu i s-a eliberat pana la acest moment, astfel ca nu a desfasurat niciodata activitatea prevazuta de - codul CAEN 6022 - « Transporturi cu taxiul » si in consecinta, nu a obtinut niciun fel de venit, fapt ce conduce la concluzia ca decizia de impunere contestata este nelegala, reclamantul nedatorand suma stabilita cu titlu de obligatie fiscala. S-a aratat ca a fost obligat sa se inscrie in evidentele fiscale, in conf. cu prev. art. 72 alin 1 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, art. 81 alin. 4 din Codul Fiscal, cat si art. 16 alin. 5, 6 si 7 din Legea 300/2004

In drept actiunea a fost intemeiata pe disp. legale mentionate.

In dovedire, reclamantul a depus la dosar o serie de inscrisuri in copie.

Reclamantul a formulat cerere completatoare (intregitoare), prin care a inteles sa solicite, odata cu anularea deciziei de impunere pe anul 2006, si **anularea partiala (anume pct. 2 al dispozitivului)**, in contradictoriu cu parata DGFP-MB - SERVICIUL

DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR, a deciziei nr. 307/20.09.2007, emisa in
solutionarea contestatiei administrative a reclamantului.

S-a aratat ca, urmare a contestatiei mele referitoare la cele trei decizii de impunere pentru plati anticipate, s-au anulat, prin decizia nr. 307/20.09.2007 emisa de DGFPMB - Serviciul de Solutionare a Contestatiilor, doar deciziile de impunere pe 2005 si 2007, totodata, statuandu-se de catre DGFP - MP - Serviciul de Solutionare a Contestatiilor declaratia reclamantului privind veniturile estimate din activitati independente nr. [redacted]/07.09.2005 in mod eronat a fost depusa la organul fiscal, in lipsa autorizatiei prevazuta de Legea nr. 38/2003. Ori, facand aplicarea principiului « Resolutio jure dantis resolvitur jus accipientis » - anulara actului subsecvent ca urmare a anularii actului initial, atat timp cat un prim act - declaratia nr. [redacted]/07.09.2005 privind veniturile estimate din activitati independente - este declarat nelegal, este emis prin incalcarea unor norme imperative, cat timp reclamantul nu a inceput activitatea - ref. art. 81 alin.1 Cod fiscal, nu este subiect intr-un raport juridic fiscal - ref. art. 72 alin 1 din OG nr. 92/2003- s-ar impunea si actele subsecvente, ce au legatura cu primul - in speta, deciziile de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activitati independente pe anii 2005, 2006 si 2007 - sunt nelegale, sunt emise in mod nelegal cu nerespectarea dispozitiilor Codului Fiscal si a Codului de Procedura Fiscala, fiind nule. Ca atare, reclamantul a sustinut ca, in mod gresit, DGFPMB a respins contestatia reclamantului referitoare la decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activitati independente pe anul 2006, prevalandu-se de faptul ca a formulat tardiv contestatia impotriva acestei decizii, atat timp cat - actul care a stat la baza emiterii deciziilor de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anii 2005, 2006, 2007, si anume, declaratia subsemnatului nr. [redacted]/07.09.2005 privind veniturile estimate din activitati independente, a fost declarat nelegal, iar prin punctul 1 al dispozitivului deciziei de solutionare nr. 307/20.09.2007 a dispus anulara unui act anterior (decizia de impunere pentru plati anticipate pe anul 2005) si ulterior (decizia de impunere pentru plati anticipate pe anul 2007) deciziei de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activitati independente pe anul 2006.

Paratele nu au formulat intampinare in cauza, insa parata DGFPMB a invocat, la etrmenul de 3 judecata din 14.03.2008, exceptia inadmisibilitatii capatului de cerere introductiv (avand ca obiect anulara deciziei de impunere), argumentata de faptul ca prin decizia nr. 307/20.09.2007, emisa in solutionarea contestatiei administrative, nu a fost solutionat fondul contestatiei impotriva deciziei de impunere pe anul 2006. Exceptia a fost pusa in discutia partilor si stabilita a fi solutionata cu fondul, cat timp si in solutionarea fondului erau administrabile aceleasi probe, anume inscrisurile aflate la dosar.

In cauza a fost incuviintata conf. art. 167 al. 1 C.p.c. si administrata proba cu inscrisuri, in cadrul acesteia depunandu-se, conf. art. 12 din Legea nr.554/2004, intreaga documentatie stand la baza celor doua acte administrativ-fiscale contestate. Deliberand cu intaietate, in conf. cu prev. art. 137 al. 1 C.p.c., asupra exceptiei invocate in cauza, tribunalul constata:

Cu privire la *exceptia inadmisibilitatii*, tribunalul are in vedere ca inadmisibilitatea unei actiuni poate interveni numai atunci cand dreptul pretins nu este recunoscut de lege sau cand conditiile de admisibilitate ale caii procedurale exercitate nu sunt indeplinite in raport cu reglementarea legala, ori, in raport de argumentele prezentate de parata in sustinerea exceptiei- sub aspectul nesoluționării cauzei pe fond, prin decizia nr. 307/20.09.2007- tribunalul constată că art. 205-218 din Codul de procedură fiscală republicat instituie o procedură administrativă specială care, fără a fi calificată drept jurisdicție administrativă, derogă de la normele de drept comun privind procedura prealabilă, cuprinse în art. 7 din

Legea nr. 554/2004. Astfel, din prevederile art. 218 alin.(2), conform căroră "Deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate de către contestatar sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației potrivit art. 212, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii." rezultă că instanța nu poate fi sesizată în vederea exercitării controlului de legalitate asupra substanței măsurilor dispuse decât după finalizarea procedurii administrative prin emiterea unei decizii care să analizeze fondul raportului juridic fiscal. Stabilirea unor condiții pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie o încălcarea a dreptului de liber acces la justiție, art. 52 alin. (2) din Constituția României prevăzând că prin lege organică se stabilesc condițiile și limitele exercitării dreptului la acțiune al persoanei vătămate de o autoritate publică. În acest sens este și practica Înaltei Curți de Casație și Justiție- Secția Contencios Administrativ și Fiscal (de ex., decizia nr.2352/04.05.2007).

✕ Fata de aceste considerente, întrucât nu a fost epuizată pe fond procedura specială a contestației administrativ-fiscale, tribunalul urmează a respinge ca inadmisibil capatul introductiv al acțiunii, având ca obiect anularea deciziei de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente pe anul 2006.

✕ În ceea ce privește capatul întregitor- având ca obiect anularea pct. 2 din dispozitivul deciziei de soluționare a contestațiilor nr.307/20.09.2007-, tribunalul o apreciază ca fiind întemeiată, ținând seama nu atât de argumentul reclamantului- bazat exclusiv pe principiul "resolutio jure dantis resolvitur jus accipientis ", cât pe considerentul ca autoritatea publică parată DGFPMB a considerat în mod greșit ca a fost depusă tardiv contestația administrativ-fiscală și a constatat neîndeplinirea unei condiții procedurale. Astfel, deși termenul este reținut corect (cel de 30 de zile, potrivit art. 207 al. 1 din OG nr. 92/2003 rep.), curgând de la comunicare, totuși din actele dosarului nu se rețin datele de începere a cursului termenului de decadere, respective de împlinire a acestui termen, ca fiind cele reținute de organul fiscal de soluționare a contestației, anume: 26.04.2007, respective 29.06.2007. Astfel, DGFPMB- Serviciul de Soluționare a Contestațiilor a reținut ca decizia de impunere pe anul 2006 a fost comunicată în data de 26.04.2007, prin recunoașterea însăși a contestatorului-reclamant în cuprinsul adresei înregistrate sub nr. [redacted]/29.06.2007 și "cum rezultă din copia plicului de către petent la adresa de completare". Ori, din actele dosarului rezultă ca, într-adevăr, reclamantul, în cuprinsul completării la contestație- adresa nr. [redacted]/29.06.2007- (fila 65 dosar) a menționat ca atasează "copie plic când am primit instiințarea", însă confirmarea de primire este din data de 11.05.2006 (fila 63), stampila poștei purtând data de 26.04.2007 (fila 67 dosar) nefiind aptă a denota primirea deciziei în această dată. Așadar, comunicarea s-a făcut în data de **11.05.2007**.

Ori, contestația este formulată în data de 06.06.2007 (fila 58 dosar), chiar dacă aparent ar rezulta ca se contestă numai decizia de impunere pentru anul 2007. Astfel, se observă ca, tocmai fata de neclaritatea obiectului contestației, organul fiscal a făcut aplicarea prev. art. 176 al. 1 lit. b) și al. 2 din Codul de procedură fiscală, art. 175.1 din HG nr.1050/2004 privind Normele metodologice de aplicare a OG nr. 92/2003 rep., precum și art. 2.1. din Ordinul nr.519 din 27 septembrie 2005 al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (Ordin neabrogat). Astfel, potrivit adresei nr. [redacted]/20.07.2007 a DGFPMB (fila 54 dosar), tocmai pentru ca nu s-a înțeles obiectul contestației administrative formulate în data de 06.06.2007, s-a solicitat reclamantului lamuriri cu privire la actele administrative-fiscale și sumele pe care le contestă, astfel încât adresele din 29.06.2007 (fila 46) și 07.08.2007 (fila 53 dosar) reprezintă tocmai completări ale contestației, depuse la data de

06.06.2007. De altfel, aceeași concluzie razbate și din cuprinsul referatului AFP Sector 3 BUCUREȘTI, depus în ședința publică din 14.03.2008.

Verificând îndeplinirea termenului de 30 de zile, calculate conf. prev. Codului de procedură fiscală și HG nr. 1050/2004, cât și a Ordinului nr. 519 din 27 septembrie 2005 al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se constată că termenul defapt de lege nu a fost depășit.

Fata de aceste considerente, tribunalul urmează a admite în parte acțiunea astfel cum a fost completată (întregită) și a anula în parte decizia nr. 307/20.09.2007 emisă de DGFPMB- Serviciul de Soluționare a Contestărilor, anume pct. 2 din dispozitiv, revenind, pe cale de consecință, obligația paratei în soluționarea pe fond a contestației cu privire la decizia de impunere și anul 2006.

Tribunalul va lua act că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite excepția inadmisibilității capătului obiect al acțiunii introductive.

Admite în parte acțiunea privind pe reclamantul [redacted] cu domiciliul în București, sector 3, STR. [redacted], nr. [redacted], bl. [redacted], sc. [redacted], ap. [redacted], în contradictoriu pârâtele Administrația Finanțelor Publice Sector [redacted], cu sediul în București, sector 3, STR. NICOLAE BĂLCESCU, nr. 22 și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, cu sediul în București, sector 2, DIMITRIE GEROTA, nr. 13, astfel cum a fost completată.

Anulează în parte decizia nr. 307/20.04.2007, emisă de DGFPMB, anume pct. 2 din dispozitiv.

Respinge ca inadmisibil capătul având ca obiect decizia de impunere pentru plăți anticipate pe anul 2006.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 14.03.2008.

JUDECĂTOR,
[redacted]

GREFIER,
[redacted]